

Ingen høydeskrek

Det er bedre å bygge høyt og smalt enn halvhøyt og bredt, mener Aps gruppeleder Geir Waage.

Tekst: Øystein Lie og Kenneth Stoltz Foto: Øystein Lie

Han snakker om husene i Trondheim. Innenfor elva som kroker seg rundt midtbyen, er det ikke bra å bygge mer enn fire etasjer høyt. Regelen er ikke hellig, for nå og da dukker det opp et og annet – om ikke akkurat høyhus, så i hvert fall høyere bygninger. Noen ganger på seks etasjer, en sjelden gang sju, åtte.

Sånt liker Aps sjef i Trondheim.

Ikke det at han er besatt av å skue oppover mot himmelen, som akkurat denne dagen har bestemt seg for at det skal være vinter noen dager til.

Geir Waage er 35 år ung, men ingen novise i politikken. Han har gått gradene gjennom AUF, var for første gang i bystyret alt i 1999, og i fjor høst ble han altså gruppeleder for selveste Det Norske Arbeiderparti.

Waage bor like ved Lerkendal stadion, er dedikert RBK-supporter og har kun vært borte fra Trondheim i et par år. Oppvokst på Angelltrøa og knall lokal.

Ap-toppen brenner for byen sin, men han begynner å bli stresset.

Helikopterhus. Trondheim lider av voksesmerter. Byen slutter ikke å ese ut i 2030, så det gjelder å tenke lurt og langt. Det blir trangere, mindre luft mellom folk og muligens flere nabokrangler. Kanskje lærer vi mer av hverandre jo nærmere vi kommer hverandre også. Waage nevner Lerkendal-området, Tempe og der omkring, hvor han bor.

– Det er som om noen har fløyet over et jorde med helikopter og droppet små hus her og der; det må være rom for å tette til, til og med bygge i høyden. Ifølge SSB blir det høyst trolig 52 000 flere i byen i 2030 enn i dag. Vi trenger 25 000 nye boliger, sier Waage, og nevner at det ikke bare er snakk om nye hus. Når flere kommer til, dør også flere og vi trenger flere kirkegårder. De som strømmer til må også ha noe å gjøre, de må ha en jobb, barn behøver barnehager, skoler, fritidstilbud, kultur. For ikke å glemme sykehjem, nye bedrifter – det har lett for å balle på seg.

Og det er her Waage kommer til poenget, formulert i én setning: – Vi trenger å bygge mer arealeffektivt.

“ – Fotball og politikk er to sider av samme sak. Begge handler om kommunikasjon, gi tydelige beskjeder om hva en vil.”

– Ap har programfestet at partiet skal jobbe for å få regulert mer areal både til næring og boliger. Hvordan skal disse ambisiøse målene oppfylles?

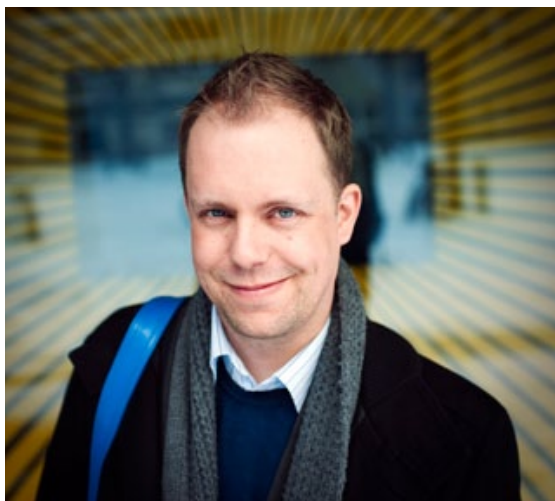
– Det er jeg og Arbeiderpartiet som har tatt initiativet til den rulleringen av kommuneplanens arealdel som nå pågår. Arealplanen er det viktigste verktøyet vi har til dette. Etter mitt skjønn må det skje på to måter – gjennom fortetting og gjennom omregulering av LNF-områder (Landbruks-, natur- og friluftsområder, red. anm.) til bolig og næring. Jeg er veldig på linje med Aps boligutvalg som nylig la fram sin innstilling hvor de sier at hensynet til økt boligbygging må vektas tyngre ved konflikt med andre interesser, sier Waage.

Lover mer næringsareal. Den erfarne politikeren snakker fortsatt om byfortetting i alle himmelretninger; på Tiller, Lade, Ranheim, Sluppen, Tempe, Sluppen – over det hele.

Men det finnes prinsipper, en linje å trekke, forresten to linjer å trekke.

En rød og en grønn.

– Vi må sørge for luft og muligheter. Marka er unik, den er viktig å beskytte. Så må vi altså lage en grønn strek rundt landbruksområder, for eksempel på Byneset, sier Waage, og skynder seg å legge til:

Ingen langtidspanlegger. – En dag er det slutt, og jeg er ingen politiker lenger. Sånn er det å være folkevalgt. Dagen jeg er ferdig i politikken vil jeg gjerne jobbe i næringslivet, kanskje se eiendomsbransjen fra dens side, sier Waage.

– Det virker som om noen lider av høydeskrekk. Jeg mener det er bedre å bygge høyt og smalt enn bastardløsningen halvhøyt og bredt, fortsetter han.

– Næringsforeningen ønsker at to tusen dekar frigis til næringsvirksomhet når arealplanen skal revideres i bystyret i år, hvordan stiller Ap seg til det?

– Vi er helt enige i at vi trenger mer næringsareal for å vokse, både som by og som region, og vi kommer til å legge inn mer areal til næring. Vi har imidlertid ikke tallfestet det på samme måte som NiT. Vi må også klare å se det i sammenheng med nabokommunene våre. Eksempelvis vil det å få på plass ny fylkesvei 704 til Klæbu åpne opp for å ta i bruk flere tusen dekar næringsareal på Tulluan i Klæbu, fremholder Waage.

Kollektiv eller parkeringsplasser. Geir gomler pizza med et intens blick, og forteller at samarbeidet mellom Næringsforeningen og politikerne i byen er veldig bra.

– Jeg føler vi har en god dialog med Næringsforeningen på mange områder, og som parti har vi jevnlig møter med både ledelsen og forskjellige fagråd. Eksempler på saker er oppfølgingen av Strategisk Næringsplan, Interkommunal arealplan (IKAP), Miljøpakken og utviklingen i Midtbyen. Det er ikke alltid vi er enige i ett og alt, men det er viktig for oss som parti å få innspill på næringslivets ønsker og behov gjennom jevnlig møter.

– Hvilke områder oppfatter du at Ap og NiT står på ulik side næringspolitisk?

– Det som har skilt seg klart ut, er forholdet til restriktive tiltak for privatbil versus kollektivsatsing – særlig rundt midtbyen. Vi er av den klare oppfatning at veiene inn og ut av sentrum vil korke seg hvis vi ikke legger til rette for at flere reiser med buss. Derfor har det også vært uenighet mellom oss i forhold til kollektivfeltene og deler av parkeringspolitikken.

– Lerkendal-erklæringen fastslår at det skal stimuleres til miljørettet næringsutvikling. Har du eksempler på konkrete tiltak som er gjennomført eller underveis?

– Det handler om at vi som kommune skal samarbeide med det innovative forskningsmiljøet og teknologibedriftene vi har i Trondheim. Det kanskje beste eksempelet vi har i dag, er Smart City, som er et samarbeid mellom kommunen, Siemens og Bellona om å finne nye energiløsninger. Green Highway-prosjektet er et annet godt eksempel. Her har Trondheim deltatt for å få opp lade-stasjoner som gjør det mulig å kjøre el-bil hele veien fra Trondheim til Sundsvall. Vi stiller også klare miljøkrav når Trondheim kommune er byggherre. Byutviklingsmessig har jeg sterk tro på å utvikle aksene mellom Gløshaugen og Sluppen som samlingssted for nye, spennende teknologibedrifter, sier Waage.

Filmsluser. *Geir Waage er glad i film. Han liker særlig dokumentaren The Yes Men fra 2003. Den handler om to menn som utgir seg for å være fra Verdens helseorganisasjon, og som selger all slags mulige vanvittige ideer til næringslivet. Et must for Midtpunkts lesere!*

Reiste hver vei. Innimellom penser praten over på årene i Oslo, at de langt på vei ikke en gang var av fri vilje. Han forteller at AUF var splittet i hvem de skulle ha som generalsekretær, og at de endte med et kompromiss og at kompromisset var han. Og det virker å være en lov i Arbeiderpartiet at hvis partiet trenger deg, så er det så som så med egen vilje.

– Samboeren og jeg hadde reist sammen og pakket i samme koffert, men jeg måtte skaffe meg en ny koffert å pakke i, sier han.

Så sto han der og sa hadet til samboeren, og de reiste hver sin vei. Men avstand kan av og til virke som en strikk, tiltrekningen øker med spennet, og nå er Geir gift med sin Hanne Moe Bjørnøbet, som selvsagt også er Arbeiderpartipolitiker, for tiden leder av Kultur, velferds- og miljøkomiteen i Sør-Trøndelag fylkeskommune.

Vi forlater privaten og penser tilbake til næringspolitikken før intervjuet sporer av.

– *Hvordan jobber Ap lokalt med å fremme de nasjonale sakene som Næringsforeningen har høyt oppe på agendaen, for eksempel regional forvaltning av statens finansformue og regionale såkornfond?*

– Dette er saker vi også har jobbet mye med den siste tiden. Senest helgen før påske vedtok et enstemmig årsmøte i Sør-Trøndelag Arbeiderparti en uttalelse jeg hadde skrevet om regional forvaltning, som har samme konklusjon som NiT har kommet frem til – nemlig at vi har en unik mulighet til å bruke Statens pensjonsfond innland for å skape både lokal vekst og samtidig øke avkastningen i fondet. Vi jobber nå målrettet opp mot Stortingsgruppa og regjeringen med disse sakene, sier han.

Hersens havna. Vi må jo snakke om havna, den doriske knuten. I forrige nummer av Midtpunkt sa Venstres Jon Gunnes at Ap sammen med SV hindrer utviklingen på Brattøra og Nyhavna.

– Det stemmer ikke, og før dette intervjuet snakket jeg med Jon om saken. Han innrømmet at han kanskje var for ensidig i sin uttalelse. For å gjøre det helt klart; vi må transformere havna. Men mye har låst seg.

– *Hvorfor?*

– Diskusjonen om logistikk-knutepunkt startet i feil ende. Det er blitt snakket om lokalisering fremfor konsept – hva vi skal med tomta. Jeg mener det er bedre å finne ut hvilken løsning som skal på plass, og så får lokaliseringen komme som et resultat av det, sier han.

Waage mener det begynner å haste. I løpet av ti-femten år bør byen ha et nytt logistikk-knutepunkt. Det er store områder det er snakk om. Brattøra med jernbanen er nesten like stor som midtbyen innenfor sløyfa, mener han å huske, og det stemmer sikkert.

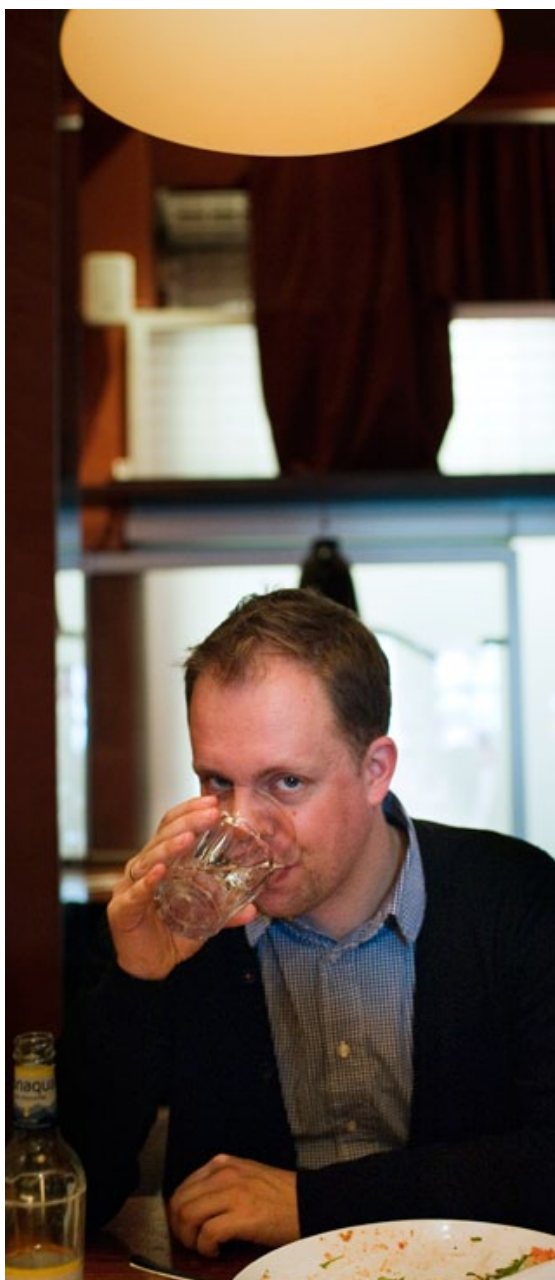
– I dag er det mye lagervirksomhet på Nyhavna, som ikke er avhengig av å ha en havn i nærheten. Vi er for at mesteparten av området blir brukt til næringsvirksomhet, og at det også åpnes for boligbygging. Vi vil ikke at området skal være avfolket etter klokken fire. Vi vil ikke ha en død bydel, sier Waage.

– *Men hva med havna, hvor bør den ligge?*

– Den bør ligge i nærheten og ikke langt unna en godsterminal. Hell er et godt alternativ, og mest sannsynlig, mener Ap-toppen.

– *Jernbaneverket, næringslivet, miljøorganisasjoner og flere partier anbefaler at det nå gjennomføres en konseptutredning med*

“ – Da jeg bodde i Oslo tok beslutningene veldig lang tid i forhold til i Trondheim.”

Streng, men konsekvent. Skjenkepolitikken er strammet inn i Trondheim under Aps styre.

utgangspunkt i delt logistikk-knutepunkt sør for byen. Det er med andre ikke mange som ønsker Hell-alternativet som Ap foretrekker. Hvordan skal saken løses?

– Et nytt logistikk-knutepunkt skal kunne stå seg i 50-100 år. Det skal med andre ord ikke bare dekke behovet de neste årene. Samtidig er det viktig at vi kommer videre med saken, både fordi vi trenger mer plass til godset, og har behov for å frigjøre Brattøra til byutvikling. Utfordringen med konsekvensutredningen fra Jernbaneverket er imidlertid at den for ensidig vektlegger jernbanens behov – ikke regionens. Vi mener derfor det er behov for en ny, mer helhetlig konsekvensutredning på tvers av sektorinteressene.

– Er det et annet havne-alternativ dere også kan støtte?

– Det kan tenke seg, men et viktig prinsipp som må ligge til grunn er at vi klarer å samlokalisere de ulike transportformene i et felles logistikk-knutepunkt. En betydelig andel av framtidig gods til regionen må i framtiden komme fra sjø. Vei og jernbane vil ikke klare å ta av for den kraftige veksten vi forventer i framtiden.

Skjenkestopp. I dag drikker Ap-politikeren Farris. Waage unnskylder seg, sier at han er sulten og at hodet er litt i ørska etter å ha vært igjennom en bryllupshelg, ikke hans egen riktignok, men at det gikk for seg – et ikke helt ukjent fenomen på byens vannhull. Mange mener Trondheim likevel har en altfor striks skjenkepolitikk sammenlignet med andre storbyer i landet. Det er steder i Norge hvor man med hell har innført et prikkssystem, men i Trondheim er det rødt kort tvert et utested skulle være uheldig å ha en gjest med litt for mye innabords.

– Det er tverrpolitisk enighet i Trondheim om at det skal være lett å få skjenkebevilling, men også lett å miste. Derfor er det viktig at utelivsbransjen er sitt ansvar bevisst, noe jeg føler de aller fleste aktørene er. Dessverre har det vært en del eksempler på overstadig skjenking som det har blitt slått ned på. Vi kommer til å stå på skjenkestopp klokken to. Siden skjenkestopp ble endret i 2008, har volden på natta i helgene blitt halvert i Trondheim.

– Enkelte mener at det ikke nødvendigvis er en sammenheng mellom tidligere skjenkestopp og redusert vold på byen?

– Jeg er godt kjent med at utelivsbransjen selv ikke er enige i tallene, men Arbeiderpartiet legger mest vekt på rapporteringen fra politiet, konstaterer gruppelederen.

Ute har sølepyttene begynt å slå seg sammen til stadig større dammer. Det går unektelig mot vår, og Geir Waage setter av sted til et nytt møte i byen partiet hans har sittet i førersetet for de siste ni årene.